

Avel·lí Artís-Gener

Tísner

28 de maig de 1912 – 7 de maig de 2000

Viure i veure. Narrador, humorista, ninotaire, escenògraf, pintor, periodista, a més d'autodidacta, original, vital, seductor, patriota, juganer, conversador, generós, bromista, prolífic...

Són les paraules que defineixen Avel·lí Artís-Gener, *Tísner*, que va deixar constància de la seva personalitat sorprenent i del seu compromís ètic a les pàgines de novel·les, narrativa de viatges, treballs de divulgació i textos autobiogràfics, entre els quals destaquen les memòries, *Viure i veure*.

Aquesta obra, com la majoria que va escriure, reflecteix tant el caràcter fresc i optimista de Tísner com la seva habilitat per transgredir les convencions literàries. Efectivament, les memòries no segueixen una seqüència cronològica estricta, sinó que l'autor hàbilment trenca, sobre la narració principal, experiències d'anys anteriors o posteriors. Així, es van desgranant les vivències de Tísner en la Guerra Civil com a combatent republicà –hi aporta una visió punxant i molt personal– i records de la infantesa, de la República, de l'exili a Mèxic i del retorn a Catalunya, el 1965.

Viure i veure descobreix un Tísner amb una memòria envejable, per detallista. Tampoc hi falten l'humor i la ironia, dues qualitats essencials per entendre l'actitud vital de l'autor i que va saber explotar tan bé també en la seva feina com a ninotaire (pensem en els dibuixos del setmanari satíric *El be negre*) i, sens dubte, durant la llarga estada a Mèxic, que va viure d'una manera desdramatitzada.

De l'etapa mexicana destaca *Paraules d'Opòton el Vell*, una novel·la que, tal com Tísner va reconèixer un cop, la preferia d'entre totes les que va escriure. Llegir aquesta obra, tant com *Viure i veure*, és un petit homenatge a un gran escriptor.

Acudit de la revista satírica *El be negre* (1931-1936).

– Que té el Tirant lo blanc?

Biblioteques Municipals de Girona

www.girona.cat/biblioteques

